

**ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2023**

«Έπεσκέφατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν,
καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν...».
(Εξαποστειλᾶριο του Ὁρθρου της εορτῆς της Γεννήσεως).

Το μήνυμα της Εορτῆς των Χριστουγέννων δεν απευθύνεται μόνον γενικῶς και αορίστως προς την ανθρωπότητα. Απευθύνεται σε κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά. Φτάνει σε κάθε ψυχή με μοναδικό και εξαιρετικό τρόπο. Θα μπορούσα να σημειώσω ἐδῶ ότι η χαρά της εορτῆς της Γεννήσεως μάς αφορά ὅλους με ἓναν οικεῖο, προσωπικό τρόπο: η μεγάλη και ἀφατη χαρά, το χαρμόσυνο μήνυμα της Γεννήσεως, αγγέλλεται πρωτίστως σε ἐμένα και αφορά ἐμένα τον ἴδιο προσωπικά ότι το βρέφος Ιησούς ἐτέχθη σε μια φάτνη ως ἓνα πολύ προσωπικό δῶρο.

Εάν πασχίσω να παραμείνω πιστός και να ανελιχθῶ στο δυσθεώρητο ὕψος του φωτός που μου δείχνει ο Θεός αυτή την νύχτα, εάν αποφασίσω να εἶμαι ἀληθινός, ἐτοιμος να δώσω μαρτυρία για «το ἀληθινό φως που φωτίζει κάθε ἄνθρωπο που ἐρχεται σε αυτόν τον κόσμο», ὅπως ομολογοῦμε και ψάλλουμε στην Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων, αυτό το ἴδιο θεῖο φως θα φροντίσει, παρά την ἀγνοιά μου, να μου δείξει τον δρόμο προς το θεῖο βρέφος που κείτεται στην φάτνη. Και αυτό το θεῖο φως θα ἐνεργήσει ὄχι με ἀφηρημένο τρόπο, ἀλλά κυρίως και πρωτίστως με πολύ συγκεκριμένο τρόπο κάτω ἀπό ὅλες τις συνθήκες της καθημερινῆς ζωῆς. Ἀκόμη περισσότερο, το θεῖο αυτό φως θα ἐνεργήσει ὄχι μια φορά, ἀλλά οποτεδήποτε χρειαστεί.

Πριν προχωρήσουμε περαιτέρω, ας θυμηθῶμε τί λέγει ο Ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας στον “Περὶ Ἐνανθρωπήσεως” Λόγο του. «Γι’ αυτόν τον λόγο, λοιπόν, ο ἀσῶματος, ο ἀφθαρτος και ἀύλος Λόγος του Θεοῦ ἐρχεται στην γη μας, χωρίς βέβαια και πριν να εἶναι μακριά ἀπό μας. Διότι δεν εἶναι ἀπὼν ἀπὸ κανένα σημεῖο του κόσμου. Συνυπάρχοντας ο Λόγος με τον Πατέρα Του, γεμίζει ἐξ ολοκλήρου ὅλα τα σύμπαντα και ταυτόχρονα, ἐρχεται να ἐμφανιστεῖ και σε μας ἀπὸ συγκατάβαση, ἐξαιτίας της ἀγάπης του για τους ἀνθρώπους. Εἶδε ο Λόγος ότι καταστρεφόταν το λογικό γένος των ἀνθρώπων και κυριαρχεῖ πάνω τους με την φθορά ο θάνατος. Εἶδε ότι η ἀπειλή για την παράβαση ἐνίσχυε την φθορά πάνω μας και προσλαμβάνει ἀνθρώπινο σῶμα για τον εαυτό Του και μάλιστα ὄχι διαφορετικό ἀπὸ το δικό μας, για να μην πάει χαμένο το δημιουργικό ἐργο τοῦ Πατέρα που ἐπλασε τους ἀνθρώπους. Δεν θέλησε να προσλάβει ἀπλῶς ἀνθρώπινο σῶμα, οὔτε μόνον να ἐμφανιστεῖ. Προσλαμβάνει το δικό μας σῶμα, και αυτό ὄχι με φυσικό τρόπο, ἀλλά ἀπὸ το σῶμα της ἀμόλυντης και ἀκηλίδωτης παρθένου Μαρίας. Επειδὴ αυτός εἶναι παντοδύναμος δημιουργός των πάντων, μέσα στο σῶμα της παρθένου φτιάχνει ως ναὸ το δικό του σῶμα· κάνει δικό του ὄργανο το σῶμα της παρθένου, το οποίο το γνωρίζει καλά και κατοικεῖ σε αυτό».

Θα ἤθελα στο σημεῖο αυτό να κάνω ἀναφορά το πολύ ἐμπνευσμένο κείμενο ἐνὸς ἀνόνημου στοχαστή, ο οποίος ἐγράψε για τον ἐρχομό του Χριστοῦ ἀνάμεσά μας τα ἀκόλουθα. «Ἄν η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν η μόρφωση και η πνευματική καλλιέργεια, ο Θεός θα μας ἐστελνε ἓναν διδάσκαλο. Ἄν η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν η τεχνολογική ἐξειδίκευση, ο Θεός θα μας ἐστελνε ἓναν μηχανικό. Ἄν η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν τα χρήματα και ο πλοῦτος, ο Θεός θα μας ἐστελνε ἓναν τραπεζίτη (ἐμπειρο στις ἐπενδύσεις). Ἄν η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν η ἀπόλαυση θεατρικών θεαμάτων, ο Θεός θα μας ἐστελνε ἓναν ηθοποιό. Ἄν η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν η διατήρηση και η προστασία της υγείας μας, ο Θεός θα μας ἐστελνε ἓναν ἰατρό θεραπευτή. Ἐντούτοις, η μεγαλύτερη ἀνάγκη μας ἦταν και ἐξακολουθεῖ να εἶναι η συγχώρηση. Ο Θεός λοιπόν μας ἐστελε ἓναν Σωτήρα».

Και ακριβώς για την συγχώρεση και την σωτηρία του ανθρώπου ο Θεός θα φτάσει σε σημείο απίστευτο, αδιανόητο: «Ο Λόγος γίνεται σάρκα». Ο Θεός έγινε άνθρωπος. Ο Ιησούς ήρθε να εγκαταβιώσει στην ζωή μας με το να σαρκωθεί την ανθρώπινη φύση. Η ύπαρξή μας ως πιστών, παρούσα και αιώνια, εδράζεται στην ευαγγελική περικοπή των ευαγγελιστών Ματθαίου και Λουκά: σήμερα, για τον καθένα μας γεννιέται ένας Σωτήρας, είναι αυτό το βρέφος, και είναι ο Θεός. Το εγχείρημα εξακολουθεί να είναι πολύ ριψοκίνδυνο: «Θα βρείτε», διευκρινίζει ο άγγελος στους βοσκούς, «ένα βρέφος τυλιγμένο με σπάργανα να κείται σε μια φάτνη». Είναι άραγε αυτό το σημάδι που μαρτυρά ότι το βρέφος αυτό είναι ο Θεός;... Για τον ερχομό ενός Θεού στον κόσμο θα ηγούσαν τρομπέτες, θα ενέσκηπταν κερανοί, θα παρατίθεντο όπλα, θα συνέρρεαν πλήθη. Με λίγα λόγια, τον ερχομό ενός Θεού στον κόσμο θα τον συνόδευε ο συνήθης θόρυβος που περιβάλλει τους ισχυρούς.

Ο Θεός είναι παντοδύναμος, ναι... Η παντοδυναμία του φτάνει μέχρι το σημείο εξομοιωθεί και να γίνει ένα με την φτώχεια και την σιωπή. Είναι στην Βηθλεέμ που ξεκινά μια περιπέτεια πριν από την οποία όλες οι άλλες περιπέτειες σβήνουν: κάποιος πρόκειται να γίνει Θεάνθρωπος. Το γεγονός της Γεννήσεως σε μια φάτνη μαρτυρά ότι ο Ιησούς θέλει να συγκαταλέγεται στους πένητες, τους πιο ταπεινούς, τους απόκληρους, τους ασθενείς, τους φυλακισμένους, τους αμαρτωλούς. Με μια λέξη, επιθυμεί να συμπορεύεται με όλους όσους υποφέρουν, με όλους όσους εγκαταλείπονται, διώκονται, περιφρονούνται, απορρίπτονται!

Για πολλούς συμπολίτες μας, είναι πολύ δύσκολο να πράξουν αυτήν ακριβώς την επιθυμία του Ιησού. Απορρίπτουν την ιδέα ότι ο Ιησούς από την Ναζαρέτ θα μπορούσε να είναι ο Υιός του Θεού, ο σεσαρκωμένος Θεός, ο Θεός που έλαβε την σάρκα μας και μέσω αυτής ανέλαβε τις χαρές, τα βάσανά μας, τον θάνατό μας. Παραμένουν στο έρεβος των σκέψεών τους, επειδή ακριβώς δεν έχουν εγκλωπωθεί το φως που κομίζει ο Ιησούς. Το αληθινό Φως που λάμπει στον κόσμο. Η πίστη στην θεότητα του Ιησού Χριστού συνεπάγεται την πλήρη εμπιστοσύνη σε Αυτόν και την επιθυμία να αγαπάς, όπως Αυτός. Αυτός είναι ο λόγος που εμείς, που Τον έχουμε προσλάβει, καλούμαστε να αποκαλύπτουμε την αλήθεια προς όλους εκείνους με τους οποίους συναναστρεφόμαστε, που καταλήγουν να εξάπτονται και ίσως και να έλκονται από την πλήρη αφοσίωσή μας στον Ιησού Χριστό. Σε σημείο που κάποτε θα μπορούσαν να αναφωνήσουν: «Σχεδόν με μεταστρέψατε στην πίστη προς τον Θεό σας!».

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο χρειαζόμαστε όλη την δύναμη, όλο το έλεος, όλη την συγχώρεση του Θεού, ώστε εμείς οι ίδιοι να μπορέσουμε να επιστρέψουμε κυριολεκτικά στην χάρη Του. Είναι το καινό γεγονός της φανέρωσης του Θεού αυτήν την ημέρα της Γεννήσεώς Του. Είναι το μοναδικό και κεντρικό γεγονός που αφορά στην σωτηρία μας. Αυτό είναι στην πραγματικότητα το έμπλεο νοήματος μήνυμα της λύτρωσής μας, το οποίο επετεύχθη από τον Ιησού Χριστό.

Για να γίνει αυτό, χρειάζεται η καρδιά μας να κλίνει προς το έλεος και την αγάπη του Θεού. Αυτό μπορεί να συμβεί μόνον, εάν η καρδιά συνειδητοποιήσει ότι ο Χριστός έχει έλθει να θεραπεύσει και να γεφυρώσει όλα τα ασύλληπτα και αβυσσαλέα χάσματα που μας κάνουν να απορρίπτουμε τον Θεό, να Τον αρνούμαστε, που μας μεταμορφώνουν σε ξένους μεταξύ μας, που όχι μόνον μας διαχωρίζουν τον έναν από τον άλλον, αλλά διχάζουν ακόμα και την ίδια μας την ύπαρξη εντός μας.

Είθε το θείο βρέφος του Σπηλαίου της Βηθλεέμ να ανεύρει τις καρδιές μας και την καρδιά κάθε ανθρώπου με καλή θέληση έμπλεες δικαιοσύνης και άφατης αγάπης, ειρήνης και ελπίδας. Αμήν!

† Στέφανος, Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας,
Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου